

РЕШЕНИЕ

№ 438

гр. София, 21.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 21.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **13847** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294- чл.298 от АПК.

Образувано е по жалба на Е. Н. С. срещу действия на РО „НСК“- [населено място] при РДНСК, Югозападен район –гр.С. по изпълнение на ЗАПОВЕД № ДК-02-СО-35/02.08.2005г. на Началника на Столична РДНСК.

В жалбата се излага, че ответната страна не е материално-компетентна да предприема и пристъпила към принудително изпълнение на административния акт, както и че са допуснати процесуални нарушения.

Ответната страна- Регионален отдел „НСК“- [населено място] при РДНСК, Югозападен район е депозирала по реда на чл.297 ал.3 АПК на 20.12.2012г. мотиви за извършените от нея изпълнителни действия, като излага в тази връзка доводи за неоснователност на подадената жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.1 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със Заповед № ДК-02-СО-35/02.08.2007г. на Началника на Столична РДНСК е наредено на Е. Н. С. да премахне незаконен строеж „гараж“, находящ се в УПИ IV-за ОЖС от кв.15 по плана на местност НПЗ „С.“, с административен адрес: [населено място], район „К. поляна“, [улица].

Със съдебно решение № 120 от 10.03.2008г. по адм.дело № 5070/2007г. на АССГ, II-ро отделение, 31 състав е била отхвърлена жалбата на Е. Н. С. срещу ЗАПОВЕД № ДК-02-СО-35/02.08.2007г. на Началника на Столична РДНСК.

Със съдебно решение № 11219/28.10.2008г. по адм.дело № 9113/2008г. ВАС на

РБ, II-ро отделение е оставил в сила съдебния акт на първоинстанционния съд.

Видно от представените в административната преписка писмени доказателства до извършителя на строежа е изпратена покана да доброволно изпълнение № С6-819-00-545/27.01.2012г., която е връчена лично на жалбоподателката Е. Н. С. на 07.02.2012г.

Съставен е констативен протокол № ДК-02-СО-35 от 12.03.2012г., в който е удостоверено, че незаконния строеж извършен в УПИ IV- за ОЖС от кв.15 по плана на НПЗ"С.", [населено място] [улица] не е премахнат в срока за доброволно изпълнение.

Съставен е и протокол за предварително проучване на принудителното изпълнение за премахването на незаконния строеж от 04.06.2012г. със стойност от 316.60 лева, като е бил сключен на 19.11.2012г. договор с [фирма] за извършване на дейностите по принудително изпълнение на административния акт. Изготвено е възложително писмо № СО-3575-11-140/27.12.2012г., с което Началника на ДНСК е възложил на [фирма] изпълнението за премахването на строежа, което да се извърши от 10.00 часа на 12.12.2012г. до 17.30 часа на 13.12.2012г.

С определение № 5547/07.12.2012г. по адм.дело № 13707/2012г. АССГ, II-ро отделение, 25 състав е оставил без уважение молбата на Е. Н. С. за спиране на принудителното изпълнение на заповедта.

Видно от протокол от 12.12.2012г. незаконният строеж е премахнат принудително, като отпадъците са на строителната площадка.

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град обосновава следните правни изводи:

Жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно нормата на чл.268 т.1 АПК на принудително изпълнение подлежат и съставляват изпълнително основание по см. на АПК влезлите в законна сила индивидуални административни актове.

В процесната спорна хипотеза изпълнително основание, въз основа на което е започнало изпълнителното производство от органа по изпълнението е ЗАПОВЕД № ДК-02-СО-35/02.08.2007г. на Началника на Столична РДНСК. Този индивидуален административен акт е влязъл в законна сила на 28.10.2008г., поради което и следва да бъде изпълнен по реда на чл.267 и сл. АПК.

Ответният административен орган е образувал изпълнително производство по привеждане в изпълнение на административния акт на основание чл.276 АПК, като е изпълнил законовото си задължение по см. на чл.277 АПК и е изпратил до длъжника Е. Н. С. покана за доброволно изпълнение, която е редовно връчена на 07.02.2012г. Изпратената покана за доброволно изпълнение съдържа всички нормативно установени реквизити по см. на чл.277 АПК, поради което няма допуснато нарушение на административно-производствените правила от органа по изпълнението.

По см. на чл.225 ал.4 ЗУТ и при липсата на доброволно изпълнение органите на ДНСК пристъпват към принудително изпълнение, което се реализира по реда на Наредба № 13/23.07.2001г. на МРРБ за принудително изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК.

На основание чл.4 ал.1 от Наредбата след като е изтекъл срока за доброволно изпълнение от длъжника, органа по изпълнението е извършил проверка на обекта и е съставил констативен протокол- приложение № 1, в който е отразено, че Заповед № ДК-02-СО-35/02.08.2007г. не е изпълнена и строежа не е премахнат.

Органа по изпълнението е предприел и следващите се изпълнителни действия по см. на чл.5 от Наредбата, като е извършил предварително проучване относно начина на изпълнение на премахването на строежа, срока за това и необходимите средства по количествено-стойностна сметка, като е съставил и протокол по образец-приложение № 2. Съдът не констатира допуснато нарушение и по см. на чл.286 АПК. Принудителното изпълнение за премахване на незаконния строеж е възложено на [фирма] в изпълнение на сключен договор № ФО-13-647/19.11.2012г. и при спазване на условията по чл.7 от Наредбата.

Изцяло неоснователно е въведеното в жалбата твърдение, че изпълнителните действия са извършени от некомпетентен административен орган. Съгласно нормата на чл.271 ал.1 т.1 АПК орган по изпълнението е административния орган, който е издал или е трябвало да издаде административния акт. В настоящия случай това е бил Началника на Столична РДНСК, поради което неговият правоприемник Началника на Регионален отдел „НСК”- [населено място] при РДНСК, Югозападен район е органът по изпълнението на влезлия в законна сила административен акт. Изцяло неотнотсима към разглеждания казус е посочената от жалбоподателката разпоредба на чл.225а ЗУТ /обн.ДВ.бр.82/2012г. в сила от 26.11.2012г./, която регламентира компетентността на Кмета на общината да издаде заповед с правно основание чл.225 ал.2 ЗУТ за строежи от IV до VI категория. На следващо място § 126 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ изрично регламентира, че започнатите до влизане в сила на закона производства по премахването на незаконните строежи от посочените категории се довършват по досегашния ред. Изпълнителното производство е образувано на 27.01.2012г., когато е издадена поканата за доброволно изпълнение, поради което и се е довършило с принудителното премахване на строежа на 12.12.2012г. по реда, преди изм. на закона, обн.в ДВ.бр.82/2012г.

По така изложените правни аргументи и при преценка на критериите по чл.146 АПК във вр.чл.168 АПК настоящата съдебна инстанция обоснова краен извод за извършване на изпълнителните действия по реда и на основанията на Наредба № 13/23.07.2001г. от органа по изпълнението, образуване на изпълнително производство въз основа на влязло в законна сила изпълнително основание и изпращане и редовно връчване на поканата за доброволно изпълнение на Е. Н. С.. Жалбата се явява изцяло недоказана по своето основание и подлежи на отхвърляне.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II Административно отделение, 22 състав на основание чл.294- чл.298 АПК

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Н. С. от [населено място], район „К. поляна”, [улица] срещу действия на Регионален отдел „НСК”- [населено място] при РДНСК, Югозападен район по изпълнение на ЗАПОВЕД № ДК-02-СО-35/02.08.2005г. на Началника на Столична РДНСК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.298 ал.4 АПК.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

